

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Навчально-науковий інститут фінансів,
економіки, управління та права
Полтавський науково-дослідний експертно-криміналістичний
центр МВС України

Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної
академії наук України» (Україна)
Сумський державний університет (Україна)
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (Україна)
Національний університет харчових технологій (Україна)
Hochschule Burgenland. University of Applied Sciences (Австрія)
Jagiellonian University (Польща)

СУЧАСНА ЕКОНОМІЧНА НАУКА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Матеріали XV Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції з міжнародною участю
12 листопада 2025 року

Полтава 2025

Ризики	Наслідки
виконання зобов'язання шістьма місяцями, можуть бути втрачені, що вплине на правове регулювання відповідних відносин.	підприємств.
Ризик правової нестабільності. Скасування ГКУ без належної заміни його положень може призвести до правової нестабільності, що є особливо небезпечним під час активної фази російсько-української війни.	Нові можливості для об'єднань бізнесу – ефективніші механізми кооперації та розвитку.
	Ризики для юридичних осіб та підприємств – правова невизначеність, необхідність реорганізації

Таким чином, скасування ГКУ несе значні ризики для юридичних осіб та підприємств, які насамперед, пов'язані з правовою невизначеністю, необхідністю реорганізації та можливими прогалинами у правовому регулюванні. Отже, керівникам підприємств вже сьогодні необхідно оцінити, чи підпадає воно під зміни, підготуватися до перехідного періоду вивчити нові вимоги та адаптувати структуру бізнесу.

Література

1. Скасування Господарського кодексу: ризики для бізнесу чи нові можливості. URL: <https://7eminar.ua/news/4756-likvidaciya-gospodarskogo-kodeksu-riziki-dlya-biznesu-ci-novi-mozlivosti>

УДК 334.012.64:330.341.1(477)

Григор'єва О.В., к.е.н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Сучасна соціально-економічна ситуація в Україні вимагає пошуку нових підходів до вирішення суспільно значущих проблем, зокрема у сферах зайнятості, соціальної інтеграції, підтримки вразливих груп населення та сталого розвитку територіальних громад. Одним із ефективних інструментів для цього стає соціальне підприємництво – діяльність, що поєднує соціальну місію з підприємницькими механізмами, тобто соціальне підприємництво – це бізнес, основною метою якого є не тільки прибуток, а й досягнення соціальних ефектів та певна суспільна цінність. Під час повномасштабної війни в Україні соціальне підприємництво набуває нових вимірів, оскільки зростає кількість осіб, що опинилися у складних життєвих ситуаціях, та соціально вразливих

груп населення.

Основними ознаками соціального підприємництва можна вважати:

- наявність чітко визначеної соціальної місії та цілей;
- фінансова самодостатність та підприємницький підхід;
- інноваційність рішень;
- спрямованість на сталий розвиток;
- залучення громади та партнерів до досягнення спільних цілей.

В Україні соціальне підприємництво почало активно розвиватися з початку 2010-х років при значній підтримці міжнародних організацій, таких як British Council, USAID, ПРООН, GIZ. В теперішній час роль соціального підприємництва стрімко зростає, враховуючи наявність та наслідки війни росії проти України.

Попри зростання кількості соціальних підприємств та їх важливості у вирішенні нагальних проблем суспільства, соціальне підприємництво стикається з низкою проблем:

- відсутність законодавчого визначення соціального підприємництва (й досі не прийнятий Закон України «Про соціальні підприємства», який було подано на розгляд ВРУ ще у 2015 році [1]);
- складність доступу до фінансування, відсутність державної програми підтримки соціальних підприємств;
- недостатня обізнаність населення про соціальні бізнес-моделі та можливості соціального підприємництва;
- відсутність економічних стимулів підтримки соціального підприємництва.

Разом з тим, українські соціальні підприємства демонструють позитивну динаміку. Вони працюють у сферах рециклінгу, інклюзії, освіти, підтримки ветеранів, людей з інвалідністю, внутрішньо переміщених осіб.

Так, за даними звіту Полтавського обласного центру зайнятості, участь в міжнародних проектах, які орієнтують на самозайнятість, прийняло участь більш, ніж 3000 громадян з вразливих категорій, в першу чергу, внутрішньопереміщених осіб, що дало їм можливості для навчання та створення власного бізнесу [2].

Розвиток соціального підприємництва в Україні має значний потенціал, особливо у контексті післявоєнного відновлення країни. Слід очікувати, що цей сектор відіграватиме ключову роль у:

- створенні робочих місць для соціально вразливих груп;
- розвитку локальних громад і підтримці малих населених пунктів;
- інтеграції ветеранів, переселенців та осіб з інвалідністю;
- екологічній трансформації та впровадженні циркулярної економіки;
- підвищенні соціальної згуртованості суспільства.

Проте, для забезпечення ефективного розвитку соціального підприємництва необхідно:

- законодавчо закріпити статус соціального підприємства, визначити

критерії та механізми підтримки.

– розвивати інфраструктуру (інкубатори, акселератори, грантові програми).

– сприяти доступу до фінансів через соціальні інвестиції, краудфандинг, пільгове кредитування.

– інтегрувати соціальне підприємництво в освітні програми бізнес-шкіл і університетів.

– популяризувати успішні приклади серед населення для формування культури соціальної відповідальності.

Таким чином, соціальне підприємництво в Україні перебуває на етапі становлення, однак має значний потенціал для забезпечення сталого розвитку економіки та суспільства. Це явище формує новий підхід до розуміння сутності бізнесу, де прибуток і соціальний ефект взаємодоповнюють одне одного.

У майбутньому саме соціальні підприємства можуть стати рушійною силою інноваційних змін, сприяючи відновленню країни, посиленню соціальної згуртованості та формуванню відповідального громадянського суспільства.

Література

1. Проект Закону України «Про соціальні підприємства» 23.04.2015 №2710. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JH23A00A?an=218>

2. Соціальне підприємництво: презентований досвід Полтавщини. Полтавський обласний центр зайнятості. URL: <https://pol.dcz.gov.ua/novyna/socialne-pidpryyemnyctvo-prezentovanyu-dosvid-poltavshchyny>

УДК 657.422

Даценко Д.С., студентка
Хадарцев О.В., к.е.н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОЗПОДІЛУ ТА ВИКОРИСТАННЯ ПРИБУТКУ

Прибуток – це головна мета і рушійна сила діяльності будь-якого суб'єкта господарювання. Він виступає не лише показником фінансової стабільності підприємства, а й основою для його подальшого розвитку. Процес розподілу та використання прибутку є одним з ключових етапів функціонування будь-якого підприємства або організації. Він визначає, як отриманий фінансовий результат буде розподілений серед власників, працівників, держави, а також сприятиме подальшому розвитку бізнесу. Основні складові елементи процесу розподілу та використання прибутку можна поділити на кілька категорій (рис. 1).

Розподіл та використання прибутку підприємства є комплексним процесом, що включає різні етапи та елементи [2]. Важливим є забезпечення